

پیام‌ها و پیغام‌های تاریخی

۴ - جهانشاه قره قویونلو و پیر بداق

جهانشاه (۸۳۹ تا ۸۷۲) سومین پادشاه سلسله قره قویونلو میباشد که پسر قره یوسف و لقبش مظفر الدین بود . این سلسله قره قویونلو که مؤسس آن قره یوسف میباشد به سلسله بارانیان هم معروف شده است .

جهانشاه قره قویونلو از پادشاهان معروف این سلسله است که در مدت ۳۲ سال پادشاهی خود بر سر ایران مسلطشد و حتی بر خراسان و سواحل دریای عمان هم دست یافت .

بعد از فوت شاهرخ در ۸۵۰ هجری جهانشاه گردن از اطاعت تیموریان کشید به عراق عجم حمله کرد و مردم اصفهان را قتل عام نمود فارس و کرمان را متصرف شد و در سال ۸۶۲ علاءالدوله تیموری را منهزم کرد و در هرات به تخت نشست ، در همین زمان خبر رسید که پسرش میرزا حسنعلی که در آذربایجان محبوس بوده ، رها شده خزانی وی را بیاد تاراج داده است . جهانشاه با شتاب تمام بادشمن خود سلطان ابوسعید تیموری صلح نموده ، راه تبریز دربیش گرفت و با چنان سرعتی راه را طی کرد که اکثر چهارپایان اردو تلف شدند ، ناگهان آذربایجان رسید و میرزا حسنعلی را غافلگیر و مطیع کرد . در همین زمان که حسنعلی قیام کرده بود ، پیر بداق پسر دیگر جهانشاه علم عصیان و طغیان برآفرشت و دست بشورش زد ، جهانشاه به پسرش پیر بداق حکومت فارس داده بود وی قبول نمیکرد ، ناچار جهانشاه وی را در سال ۹۶۴ از فارس اخراج

کرده، به بغداد فرستاد.

در بغداد پیر بداع آرام ننشست و بر پدر عاصی شد. جهانشاه که خود شاعر بود

این قطعه را از راه نصیحت برای پرسش فرستاد:

<p>تیغ بیفکن که منم آفتاب تو خلفی از تو خلافت خطاست خصب روای نیست در آئین ما با پدر خویش مکن سوری شرم هنست نیست ز خود شرم دار دولت من پیرو جوانی مکن این چه جوانی است که دیوانگی است ریگ بیابان بحساب آورند چرخ نخیزد چو نخیزم پای اما پیر بداع نصیحت پدرش جهانشاه را نپذیرفت و دست از جنگ و ستیز</p>	<p>ای خلف از راه مخالف بتاب شاه منم ملک و خلافت مراست خصب مکن منصب پیشین ما ای پسر ارچه بشهی در خوری تیغ مکش تا نشوی شرمسار با چو منی تیغ فشانی مکن گرچه جوانی تو فرزانگی است گر سپهم پا بر کاب آورند خاک بجنبد چو بجهنم ز حای</p>
---	--

برنداشت و در جواب پدرش قطعه ذیل را فرستاد:

<p>ای دل و دولت بلقای تو شاد تیغ مکش بر رخ فرزند خویش خرد نیم طفل که دیدی نخست شرط ادب نیست مرا طفل خواهد شاخ کهن علت بستان بسود هر دو جوانیم من و بخت من لشکر من نیست کم از اشکرت با چو هنست بهر تمنای ملک قلعه بفسداد بمن شد تمام پایه من کیست که جویید دلیر</p>	<p>باد فراموشانی و مطالعه این بحث علمی انسانی</p>
--	---

چون تو طلب میکنی ازمن سریر
 من ندهم گر تو توانی بکیر
 پیر بداق هم چنان در قلعه بغداد مقاومت میکرد . جهانشاه در سال ۸۶۹
 هجری به بغداد رفت و پیر بداق را محاصره نمود و مدت بسیار محاصره طول کشید .
 درین میان مردم تقاضای صلح کردند پیر بداق هم دروازه بغداد بکشود برادرش محمدی
 میرزا برای شور جهانشاه در صبح یکشنبه دوم ذی قعده سال ۸۷۰ نزد پیر بداق رفت و
 او غافل در انتظار مصالحه نشسته بود ناگهان محمدی میرزاوی را بکشت و بسرای دیگر
 فرستاد . جهانشاه پس از این حادثه به تبریز آمد .

۵ - پناهنده شدن همایونشاه بدربار شاه ایران

شاه طهماسب دومین پادشاه سلسله صفوی است که هنگام جلوس به تخت سلطنت
 ده سال و هفت‌ماه بیشتر نداشت .

مدت سلطنت وی مسیار طولانی و در حدود پنجاه سال و شش‌ماه و بیست و شش روز
 بوده است و از پادشاهانی است که در دوران حکومتش رویدادها و حوادث زیاد رخ
 داده و بارها قلمرو حکومتش مورد حمله عثمانی‌ها قرار گرفته است . مهم‌ترین حوادث
 زمان وی جنگ‌های متعدد با عبده‌الله خان از بلک و قتل عام عبید‌الله خان در خراسان و تجاوز
 عثمانیان بخاک ایران و طغیان سام میرزا و یاغی شدن القاص میرزا وغیره است .

از وقایع جالب زمان شاه طهماسب پناهنده شدن همایونشاه پسر با بر ایران
 میباشد . روابط پادشاهان صفوی و سلاطین مغولی هند حسن‌ودوستانه بود . روابط ایران
 و هند در زمان با برخوب بوده با بر در سال ۹۲۷ هجری وفات یافت و ناصر الدین محمد
 همایونشاه بجای وی بر تخت نشست . در زمان این پادشاهم رابطه ایران و هند حسن‌بود
 همایونشاه اوقات را به جنگ باراجگان میگذرانید . وی در سال ۹۴۷ از شیرخان
 سوری افغان شکست خورد و از طرفی برادرانش هم بروی شوریدند . همایونشاه به شاه
 طهماسب پناهنده شدوا بن شعر را برای شاه ایران فرستاد :

شاهان هه سایه هما میخواهند
 بنشکر که هما آمده در سایه شاه
 شاه طهماسب هم جواب همایونشاه را بدین بیت نوشت :

همای اوج سعادت بدام ما افتاد

شاه طهماسب اول نیز اورا با مهر بانی و تکریم فراوان پذیرفت و مقدمش را گرامی داشت پس از چندی یکی از پسران خود سلطان مراد میرزا را با جمعی از سرداران بزرگ قزل‌باش و ۱۲ هزار سوار همراهش کرد تا به هندوستان باز گردد و سلطنت ازدست رفته را بدست آورد.

هما یونشان از سیستان به آهنگ باز گرفتن ملک موروث لوازی عزیمت برافراشت شهر های سر راه را با آسانی گرفت پس از آنکه بر برادران خود دست یافت بسوی هندوستان شتافت.

۶- طغیان خان احمد گیلانی علیه شاه طهماسب اول

از وقایع دیگر زمان شاه طهماسب اول طغیان خان احمد گیلانی است. این خان احمد گیلانی پسر کار کیا سلطان از امرای محلی گیلان بود. پدرش در سال ۹۴۳ هجری قمری هنگامیکه او بیکسال بیش نداشت در گذشت و خان احمد از جانب شاه طهماسب اول بجای وی به حکومت قسمتی از گیلان منصوب شد خان احمد چون به سن رشد رسید یک چند بر گیلان حکومت کرد و سراز اطاعت شاه طهماسب باز زد و به سبب مخالفت های گونا گون بالاحکام و فرامین آن پادشاه سرانجام آتش خشم اورا برانگیخت. در سال ۹۷۵ یکی از سرداران قزل‌باش مأمور تسبیح گیلان شد و پس از چند جنگ خان احمد را که در جنگل های اشکور متواری شده بود دستگیر کرد و به خدمت شاه به قزوین فرستاد و از قزوین اورا به قلمه قهقهه برداشت و از آنجا خان احمد گیلانی شعرذیل را برای شاه طهماسب فرستاد و از در عذر خواهی و پوزش درآمد:

از گردش چرخ واژ گون می کریم	وز جود زما نه بین که چون می گیریم
باقد خمیده چون صراحی شب و روز	در قهقهه ام و لیک خون می گریم
از اطرف شاه طهماسب اول هم رباعی ذیل را جواب وی فرستادند:	

آن روز که کارت همگی قهقهه بود	با رأی تو رأی مملکت یک یله بود
امروز درین قهقهه با گریه بساز	کان قهقهه را نتیجه این قهقهه بود

بدستور شاه طهماسب وی را به قلعه اصطخر شیراز منتقل نمودند. بی‌مناسبت نیست خلاصه‌ای از دبالة سرگذشت خان احمد گیلانی را در اینجا ذکر کنیم:

«... پس از مرگ شاه طهماسب شاه محمد خدابنده در آغاز سلطنت خود او را به سبب اینکه با ملکه مهدعلیا خویشاوند بود آزاد کرد و خواهر خود مريم سلطان خانم را به عقد وی درآورد و باز به حکومت گیلان فرستاد. خان احمد این بار نیز تاسال هزار هجری قمری در گیلان با استقلال حکومت کرد. درین سال شاه عباس به علی چندبروی خشم گرفت و دو تن از سرداران بزرگ قزلباش را به تسبیح گیلان مأمور کرد. خان احمد چون یارای مقاومت نداشت از رامشروان بخاک عثمانی گریخت و باستانبول رفت از آن پس سلطان عثمانی و رجال دربار او مکرر به تحریک خان احمد به شاه عباس نامه‌ها نوشتند و خواهش کردند که حکومت گیلان را بوي بازدهد. ولی شاه عباس خواهش ایشان را با جواب‌های زیر کانه رد کرد. خان احمد سرازیجام در سال ۱۰۰۵ در بغداد درگذشت مردی فاضل و شاعر و بسیار زیرک و حیله ساز بود.»

۷ - شیخ الرئیس قاجار و فاصر الدین شاه

از مکاتبات دیگر تاریخی به شعر، مکاتبه‌ای است بین شیخ الرئیس قاجار که از رجال آزادی طلب و مشروطه خواه بود و فاصر الدین شاه قاجار.

شیخ الرئیس ملبس به لباس روحانیت واژ وسعت مشرب‌هم بی‌بهره نبود. در سال ۱۳۰۱ هجری قمری آصف‌الدوله به عنوان حاکم خراسان منصوب و وارد مشهد شد و شیخ الرئیس هم که در آنجا بود با آصف‌الدوله اختلاف پیدا کرد. نه شیخ الرئیس احترام آصف‌الدوله را می‌گرفت که حاکم‌رسمی بود و نه حاکم بوي تکریم مینمود که شاهزاده درباری وازان گذشته روحانی بود.

بهر حال، اختلاف آن دو بالا گرفت. شیخ الرئیس با آنکه چندبار به تهران شکایت کرده بود و نتیجه‌ای نگرفته بود، نتوانست وضع را تحمل کند به عزم عشق آباد

نژاد امیر حسین خان شجاع الدوله حاکم قوچان رفت.

آصف الدوله پس از دوماه به شجاع الدوله حاکم قوچان پیغام داد که شیخ الرئیس را بیرون کند ولی شجاع الدوله نپذیرفت. سرانجام آصف الدوله سر بازان زیاد جهت دستگیری شیخ الرئیس فرستاد. شیخ الرئیس چون عرصه را بر خود تنگ کرد توسط نایب السلطنه تلکراف منظوم ذیل را برای شاه مخابره کرد:

نایب السلطنه بر گوبه شه پاک سرشت که ادبی زخراسان بتواین بیت نوشته	آصف و ملک خراسان بتو باد ارزانی ماره عشق گرفتیم چه مسجد چه کنیت
--	--

ناصر الدین شاه هم جواب وی را چنین فرستاد.

ناایب السلطنه بر گو بخراسانی رشت که شهنشاه جواب توبیدین بیت نوشته	آصف اربد بشما کرد جزا خواهد دید
--	---------------------------------

هر کسی آن درود عاقبت کار که کشت شیخ الرئیس، قوچان را به جهت عشق آباد ترک گفت و شجاع الدوله هم گوئه وسیله سفری را فراهم کرد وی پس از چندی به استانبول رفت و سرانجام روز ۳ شنبه فهم رب جم ۱۳۴۸ هجری قمری در گذشت هنگام وفات ۷۴ سال داشت.

انتشار یک کتاب مهم درباره روابط فرهنگی بین المللی

یونسکو «مجموعه‌ای تحت عنوان «کتاب یونسکو درباره مبادلات بین المللی» بمنظور معرفی مقاصد و برنامه و فعالیت‌های سازمان‌های ملی و بین المللی و توضیح قرارداد‌های منعقد میان دول درباره روابط و مبادلات بین المللی در قلمرو آموزش و پرورش و علوم و فرهنگ و اطلاعات منتشر ساخته است.

در مقدمه این کتاب موضوع‌های مهمی بقلم دانشمندان و متخصصان درباره روابط علمی و فنی و هنری شرح داده شده است و قسمت اول مجموعه مذکور به بیان هدف‌ها و فعالیت‌های سازمان‌های بین المللی (شامل ملل متحده و مؤسسات وابسته به آن و سازمان‌های بین الدول و سازمان‌های بین المللی غیردولتی) و قرارداد‌های چند جانبه اختصاص یافته و در قسمت دوم سازمانها و فعالیت‌های ملی بر حسب هر کشور معرفی گردیده است.